

Caraüll

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 400 metres per pista forestal de la carretera C-670, punt quilomètric 4'100

Coordenades:

Latitud: 41.91547
Longitud: 2.08501
UTM Est (X): 424122
UTM Nord (Y): 4640796

Classificació

Número de fitxa 08151 - 11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Número inventari Sí, IPA. 23250
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00048
Fitxes associades:
[Sant Genís de Caraüll](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 02/05/2007 - 02:00

Descripció

Caraüll és una masia situada en un punt elevat encarat al sud sobre la vall de Caraüll, per on passa la riera de Sagalés i la carretera C-670, just al nord del molí de Caraüll, a l'extrem sud-est del terme municipal. Es tracta d'una masia de grans dimensions, formada per un volum central amb diverses ampliacions posteriors (la més gran a l'oest) i diverses estructures adossades a est i sud., El volum central està construït amb murs de càrrega de maçoneria de pedra amb poc morter i amb carreus treballats delimitant les cantonades i emmarcant les obertures. L'edifici, de planta baixa, primer pis i segon pis, està coronat per una teulada de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior.

La façana principal, orientada al sud, presenta a la planta baixa un portal d'arc deprimit convex doble i una finestra emmarcada amb pedra treballada. De l'extrem esquerre en sobresurt una de les estructures agropecuàries que hi ha davant l'edifici. Al primer pis s'hi observen tres finestres, dues emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat i una emmarcada amb monòlits de pedra treballada. Al segon pis hi ha dues finestres emmarcades amb pedra bisellada, una de les quals amb llinda de fusta també bisellada.

La façana est queda dominada per un cos adossat de dos nivells i teulada d'una sola vessant i únicament conté una finestra a nivell de segon pis, emmarcada amb maó. El cos adossat de dos nivells, a l'interior del qual hi havia les antigues tines de vi, presenta a la façana sud dos grans portals reformats a la planta baixa i dos arcades d'arc de mig punt emmarcades amb maó al primer pis. A la façana posterior hi ha dos portals emmarcats amb pedra treballada, un dels quals tapiat.

La façana nord presenta a nivell de planta baixa un parament format per diverses filades de carreus regulars. S'hi observen dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada a la planta baixa i tres finestres al primer pis, una emmarcada amb pedra treballada, una altra amb monòlits de pedra bisellada i l'últim amb pedra bisellada. Al segon pis hi ha tres finestres emmarcades amb pedra treballada, dues de les quals amb llinda de fusta. A la part dreta de la façana s'observa una ampliació, amb el nivell de teulada una mica més baix. En aquest cos adossat s'hi observa únicament un balcó emmarcat amb pedra treballada a nivell de primer pis. Encara més a la dreta hi ha una estructura adossada, probablement destinada a usos agropecuaris.

La façana oest queda ubicada sobre un important desnivell. S'hi observa una finestra emmarcada amb pedra treballada, actualment tapiada, i una de nova obertura al primer pis i una finestra emmarcada amb pedra treballada i llinda de fusta al segon.

Davant la façana principal hi ha un pati pràcticament tancat, travessat per una rampa empedrada que salva el desnivell, delimitat a banda i banda per estructures agropecuàries construïdes majoritàriament amb murs de maçoneria de pedra i teulades d'una sola vessant.

Història

El topònim Caraüll apareix ja l'any 945, quan Freric i la seva muller Odesinda van fer una donació de terres "ad domum de Sant Andreu i de Sant Joan qui suni al comtat d'Osona, in kastro Uristi qui est in valle Karauuli". Apareix documentat com a vila l'any 1108. Torna a aparèixer documentada en el capbreu de la cambreria de Santa Maria de l'estany datat entre finals del segle XIV i principis del XV, formant part de la batllia de del mas Vilar de Caraüll, i en el fogatge de 1553. La construcció actual, però, és una reconstrucció probablement del segle XVIII amb ampliacions posteriors.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

ORDEIG, Ramon (1974). "La Parròquia de Sant Andreu d'Oristà". AUSA, vol. 7, núm. 79. 1974.

ROCAFIGUERA, Francesc de (1987). "El capbreu de la cambreria de Santa Maria de l'Estany de temps del cambrer Antoni Bet". AUSA, volum 12, núm. 118-119. 1987.

Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Oristà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2006.

